

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

moderhjælps Korps kan give deres Medlemmer, kan ikke dække det Behov, som findes, og saadanne Korps findes for øvrigt kun enkelte Steder i Landet. Endvidere bør Husmoderafløsning etableres hele Landet over, og ikke blot i enkelte Byer, og endelig bør der skabes et virkelig kvalificeret Korps, bestaaende af Personer, der ser en Opgave i at paatage sig Arbejdet som Husmoderafløser. Uddannelse er nødvendig hertil og vil kunne virke til at give Institutionen Anseelse. Ifølge den svenske Socialstyrelses hemhjælpskonsulent skal det være lykkedes i Sverige at drage virkelig interesserede Kvinder ind i dette Arbejde, saaledes at man kan sige, at Arbejderstaben dèr ligger paa et højt Niveau. Ved at oprette Stillinger som Husmoderafløser skaber man Avancementsstillinger for huslige Arbejdere, hvad der som bekendt ikke er for mange af, og dette kunde maaske virke til, at flere unge vilde vælge Husgerning som Erhverv.

Lovforslaget er en Rammelov; de nærmere Regler fastsættes af Arbejds- og Socialministeren, der ogsaa skal iværksætte Tilsyn med Husmoderafløsningen. Loven fastlægger, at Staten vil yde Tilskud til Dækning af indtil $\frac{2}{3}$ af de af Kommunen til Husmoderafløsning afholdte Udgifter. Lovens Vedtagelse og Ikrafttræden betyder selvsagt ikke, at Husmoderafløsningen med et Slag indføres Landet over, men en Udvikling indledes, og Staten giver en haardt tiltrængt Haandsrækning til at faa indarbejdet en ny Form for huslig Hjelpevirksomhed.

Den Hjælp, der efter den nugældende Ordning ydes mindrebedemlede Hjem, er vederlagsfri. Efter de indhøstede Erfaringer maa det imidlertid anses for tilraadeligt, at ogsaa mindrebedemlede Hjem yder en vis Betaling. Ifølge Lovforslaget skal Hjemmene betale for Hjælpen efter en Skala, der bevæger sig stigende i Forhold til Hjemmets Aarsindtægt. For de mindrebedemlede Hjem bør Betalingen være ubetydelig, medens den for velstillede Hjem bør udgøre en væsentlig Del af Husmoderafløserens Afbetaling.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, tænker man sig, at ogsaa Personer, der kun kan udføre Arbejde som Husmoderafløser som Deltidsarbejde, enten enkelte Dage eller nogle Timer daglig eller en Del af Aaret, beskæftiges som Husmoderafløser; da det indtil videre antagelig vil knibe med den tilstrækkelige Arbejdsstyrke, bør man ogsaa søge at drage den Arbejdsstyrke frem, der kun har en Del af

Arbejdsdagen ledig, men Tyngdepunktet vil naturligvis ligge i den helaarsbeskæftigede faste Arbejdsstyrke.

Naar de i Forslaget indeholdte Bestemmelser skal indpasses i de Forhold, der raader i Dag, maa man selvsagt have Opmærksomheden henvendt paa, at man intetsteds fremkalder en Forringelse af de Ordninger, der nu praktiseres. Saaledes bør man ikke noget Sted ophæve den Husmoderafløsning, der drives som Beskæftigelsesforanstaltning, før man har faaet etableret en Husmoderafløsning efter de nye Regler. Den nuværende Ordning er jo gennemført som en midlertidig Beskæftigelsesforanstaltning, hvor Staten alene betaler Arbejdslønnen, og hvor kun et mindre Udsnit af Befolkningen har Adgang til at faa en Husmoderafløser.

Der maa selvfølgelig tilvejebringes en permanent Ordning, bygget op paa et rationelt Grundlag, og det ligger ganske klart, at det maa ske i et Samarbejde mellem Kommunerne og Staten, saa Kommunerne bliver interesserede baade i en praktisk og økonomisk Administration af Ordningen. Ifølge dette Lovforslag paalægges der Staten de $\frac{2}{3}$ af Nettoudgifterne ved Ordningen, medens kun $\frac{1}{3}$ paalægges Kommunen.

Der er ogsaa et andet Forhold, man ved Gennemførelsen maa have Opmærksomheden henvendt paa, og det er ikke at skade det Arbejde, der udføres af de Institutioner, som er dannet for at skaffe Hjælp til Hjemmene under Sygdomstilfælde. Adgang til at faa Hjælp fra disse Institutioner er oftest betinget af Medlemsskab. I øvrigt gøres opmærksom paa, at Forslaget ikke udelukker, at Statsstøtte gives til privat drevet Husmoderafløsning, men Forudsætningen er da, at Kommunen giver et Tilskud hertil paa Halvdelen af Statstilskuddet.

Lovforslaget forelægges sent paa Rigsdagssamlingen, paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen Tid i øvrigt er stærkt beslaglagt, men vi har alligevel ønsket at gøre det, fordi det af de tidligere nævnte Grunde er vigtigt, at der fra Statens Side hurtigst muligt bidrages til at iværksætte Foranstaltninger, der kan lette det for Hjemmene at skaffe Hjælp i Katastrofetilfælde, og fordi det arbejds- og socialministerielle Udvalg, til hvilket den højtærede Arbejds- og Socialminister ifølge Udtalelse under Finanslovedebatten har overdraget Spørgsmaalet om Indarbejdelse af Husmoderafløsning i den almindelige sociale Lovgivning, ikke kan ventes at fuldføre sit Arbejde i denne Samling. Hertil kommer, at det forelagte Lovforslag, som nævnt, kun drejer sig om en